

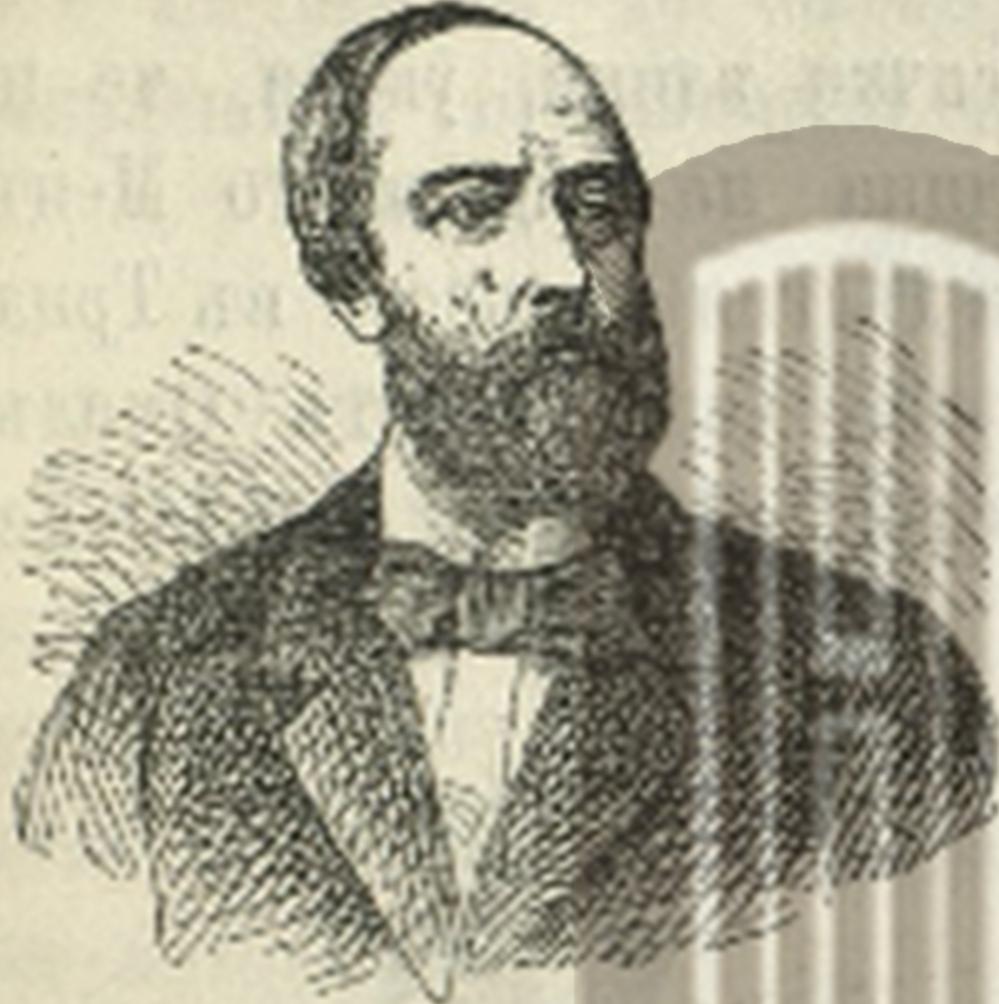
ФРАНЦИЯ

много. Но на всякой начинъ не можиха йезуити-тъ да постигнатъ намерение-то си и да поставятъ тѣхния вече отколѣ намисленъ и много пжти прокламиранъ Хайнрихъ V, въ лицето на

Графа Шамборда.

на французския тронъ, макаръ толко горѣщи старания да положиха и сериозно поработиха. Хайнрихъ, Херцогъ отъ Бордо, Графъ де Шамбордъ, внукъ-тъ

на Карла X, синъ на Херцога отъ Берри [уморенъ на 13 Февруария 1820 чрезъ Лувели], и на принцесса Луиза отъ Неапълъ, роденъ на 29 Септемвр. 1820 въ Парижъ, живѣ още — отъ като е претърпелъ много приключения и съдѣствувалъ на много движения — на

мошия-та си Фрасдорфъ при Виена, която отколѣ образува сюзона-та точка между Бурбонска-та фамилия и отъ тамъ той са мжчи да стане „кralъ“ въ Франция. Графа представлява много пжти на Французи-тъ да приеме управление-то надъ Франция съ нѣкакви условия вжмъ републиканци-тъ; последни-тъ не са лжиха, защо-то си мислеха, че щомъ Графъ-тъ си постигнеше цѣль-та, тогава е всичко изгубено. Скоро подиръ това са представи на народно-то събрание едно десето-годишно продължение за исполнителна-та власть на президентина Макъ Махона. Послѣ дълго съвѣтвание, рѣшиха са за

Септената

сир. траянне на президентина на 7 години; сега можеше да са жили, че ще има миръ въ хубава-та Франция.